

DECIZIE

14 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadî
Ion Corolevschi
Ion Vîlcov
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Sîrcu Constantin,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sîrcu Constantin
împotriva lui Andrei Bordei cu privire la recuperarea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013, prin care a
fost respins apelul declarat de către Sîrcu Constantin și menținută hotărârea
Judecătoriei Strășeni din 13 iunie 2012, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 14 noiembrie 2011, Sîrcu Constantin a depus cererea de chemare în
judecată împotriva lui Bordei Andrei cu privire la recuperarea prejudiciului material
și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că pîrîtul este rudă cu el pe linia soției, cu care
locuiesc în aceeași ogradă.

Susține că în ultimii atitudinea pîrîtului față de el a devenit negativă, drept
urmare, deseori apărând certuri și amenințări cu răfuială fizică.

Menționează că cu vre-o 10 ani în urmă a procurat personal și a adus acasă 10
metre steri de lemne dure pentru a face focul în sobă, care se păstrau în spatele casei,
deoarece anterior încălzea casa cu gaz natural, iar de 3 ani nu mai are posibilitate și
trebuie să încălzească casa cu lemne.

Insistă a construit o anexă unde erau depozitate lemnele, astfel, mutându-le
pentru o perioadă unde era loc liber.

De asemenea indică că a dorit să vîndă lemnele vecinului, însă soția nu i-a
permis argumentând că nu a avut loc partajul averii și nu cunosc cui îi vor reveni.

Afirmă că soția împreună cu pîrâtul Bordei Andrei, au mutat lemnele în
șopronul ce aparține acestora, în acest fel depozitându-le de acestea, ceea ce consideră
reclamantul că este ilegal.

Menționează că, în prezent un metru ster de lemne de specie dură costă circa
500 lei, iar în cazul dacă pîrâtul nu-i va restitui lemnele în natură, urmează să-i
restituiască costul acestora la momentul examinării cauzei 5000 (cinci) mii. lei, precum

și prejudiciul moral evaluat în aceeași sumă - 5000 (cinci) mii lei, deoarece nici după preîntâmpinările oficiale făcute de către inspectorul de sector, pârâtul nu-i restituie lemnele și nu-i permite să se folosească de ele.

Solicită obligarea pârâtului Bordei Andrei să-i restituie 10 (zece) metri steri de lemne de specie dură iar în caz contrar încasarea de la pârât costul lemnului în mărime de 5000 (cinci) mii lei și încasarea de la pârâtul Bordei Andrei, prejudiciul moral cauzat în sumă de 5000(cinci) mii lei.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 13 iunie 2012, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013, a fost respins apelul declarat de Sîrcu Constantin și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 13 martie 2013, Sîrcu Constantin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Susține că prima instanță a luat în considerație numai declarațiile intimatului Bordei Andrei și a martorului Sîrcu Lilia, cu care dînsul este în relații ostile, care au declarat precum că lemnele în litigiu îi aparțineau tatălui Lilies Sîrcu, care este și socrul lui Bordei Andrei, însă careva probe în acest sens de către intimat nu au fost prezentate.

Consideră că prima instanță incorect a apreciat declarațiile martorilor Borta Pavel, Nicolai Gh. și Cheptene Tudor, care de fapt, au confirmat că lemnele contravaloarea cărora se solicită, au fost aduse de el personal, dînsul avînd și factura respectivă, că lemnele au fost mutate din ograda lui pe terenul care aparține socrului său Cojocaru I., deoarece preconiza să construiască o bucătărie de vară.

Afirmă că, în ședința de judecată, Sîrcu Lilia a declarat că nu știe a cui sunt lemnele în cauză, pe cînd în hotărârea primei instanțe este indicat că ea ar fi declarat că aceste lemne aparțineau tatălui său Cojocaru I., ceea ce nu corespunde realității.

Insistă că prima instanță eronat a apreciat declarațiile martorilor, iar instanța de apel, de fapt, a susținut argumentele primei instanțe.

Mai invocă că anterior, cînd intenționa să realizeze lemnele, fosta soție sa a fost împotriva, declarînd că această întrebare poate fi soluționată numai după partajarea averii comune în devălmășie între ei, fapt care atestă că dînsa la fel considera că lemnele sunt a lor și nu a tatălui ei.

Susține că a cerut instanței interogarea încă a trei martori și colaboratorii de poliție Corobcean V. și Cașparmac Aurel, care respectiv în anul 2009 și 2011 au fost chemați la fața locului și au întocmit procese-verbale în privința intimatului Bordei Andrei, însă prima instanță i-a respins demersul fără nici un motiv.

Prin urmare, consideră că concluzia primei instanțe precum că dînsul nu a prezentat probe incontestabile că lemnele în litigiu îi aparțin nu este întemeiată, astfel fiind apreciate eronat probele la examinarea cauzei în fond.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 25 ianuarie 2013 a fost expediată în adresa lui Sîrcu Constantin la 04 februarie 2013, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 62).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul, la 13 martie 2013, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva lui Bordei Andrei, Sîrcu Constantin a solicitat obligarea intimatului să-i restituie 10 (zece) metri steri de lemne de specie dură, iar în caz contrar încasarea de la intimat costul lemnului în mărime de 5000 (cinci) mii lei și a prejudiciului moral cauzat în sumă de 5000(cinci) mii lei.

Fiind investită cu judecarea apelului în cauză dată, instanța de apel, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii și având la bază cumulul de probe prezentate de părți, corect a ajuns la concluzia legalității hotărârii primei instanțe, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Astfel, la caz se constată că recurentul Sîrcu Constantin insistă asupra faptului că intimatul Bordei Andrei i-a însușit 10 metri steri de lemne, care urmează să-i restituie în natură, sau contravaloarea acestora.

Deși prevederile art. 374 Cod civil, indică că, proprietarul este în drept să-și revendice bunurile aflate în posesiunea nelegitimă a altuia, însă Sîrcu Constantin nu a confirmat nici printr-un act justificativ dreptul său de proprietate asupra lemnului.

De altfel, în conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În sensul normei enunțate, instanța de recurs remarcă că întru demonstrarea dreptului pretins Sîrcu Constantin nu a făcut dovada faptului, precum că intimatul Bordei Andrei i-a însușit 10 metre steri de lemne, respectiv n-a prezentat probe veridice care ar fi dovedit și circumstanțele invocate în susținerea pretenției formulate prin prisma art. 1422 Cod civil.

Or, după cum corect au remarcat și instanțele de judecată atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cadrul examinării cauzei Sîrcu Constantin a solicitat obligarea lui Bordei Andrei să-i restituie 10 metri steri pe care ultimul i-a însușit ilegal, sau încasarea de la acesta costul lemnului în valoare de 5000 lei, cât și încasarea prejudiciului moral cauzat prin manifestarea de către Bordei Andrei a unui comportament ostil și agresiv.

Însă prin actele cauzei, și anume prin încheierea Comisariatului CRP Strășeni din 10 iunie 2011 cu privire la rezultatele verificării cererii a lui Sîrcu Constantin din 07 iunie 2011, s-a dispus încetarea verificării plîngerii depuse de ultimul, deoarece în acțiunile a lui Bordei Andrei și Bordei Veronica lipsesc semnele constitutive ale infracțiunii (f.d. 11).

Prin încheierea Comisariatului CRP Strășeni din 21 iunie 2011 cu privire la rezultatele verificării cererii a lui Sîrcu Constantin din 18 iunie 2011, s-a dispus

încetarea verificării plîngerii depuse de ultimul pe faptul că Bordei Andrei îi ia lemnele fără permisiunea sa, deoarece în cazul dat este un litigiu civil (f.d. 14).

Prin urmare, sunt apreciate critic susținerile recurentului precum că instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanță ca stabilite, iar concluziile instanței expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, deoarece acestea contravin constatărilor relatate.

De altfel și afirmația recurentului că instanța neîntemeiat i-a respins demersul cu privire la audierea în calitate de martori a colaboratorilor de poliție Corobcean V. Și Cașparmac Aurel nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece la materialele cauzei sînt anexate actele întocmite de ultimii în urma verificării plîngerilor depuse de Sîrcu Constantin și Bordei Andrei, respectiv, nefiind necesar și audierea acestora în calitate de martori.

Mai mult că aceste argumente nu denotă la caz încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Sîrcu Constantin.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013 și hotărârea Judecătoriei Strășeni din 13 iunie 2012 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sîrcu Constantin împotriva lui Andrei Bordei cu privire la recuperarea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi

Ion Vîlcov

Tamara Chișca-Doneva